

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **Komerční spořitelní a úvěrní družstvo Domov**, IČO: 26 156 245, so sídlom v Prahe 9 – Vinoř, Uherská 618, Česká republika, zastúpeného Mgr. Antonínom Strouhalom, advokátom so sídlom v Brne, Dvořákova 4, Česká republika, proti povinnej **L. Š.**, bývajúcej v P., **o vymoženie 2 609,49 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 4 Er 1056/2008, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. novembra 2011 sp. zn. 13 CoE 395/2011 takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. novembra 2011 sp. zn. 13 CoE 395/2011 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Brezno (ďalej aj „exekučný súd“) poverením zo 6. novembra 2008 číslo 5603023401* poveril súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu vykonaním exekúcie na vymoženie sumy 2 609,49 Eur s príslušenstvom od povinnej na základe rozhodcovského nálezu Mgr. Radima Saxla, rozhodcu so sídlom v Brne, Křenová 59, Česká republika, vydaného 29. decembra 2007 pod č. 612/07.

Uznesením zo 6. septembra 2011 č. k. 4 Er 1056/2008-35 Okresný súd Brezno vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Dospel k záveru, že oprávnený v exekučnom konaní nepreukázal splnenie podmienok uvedených v čl. 23 písm. c/ dvojstrannej zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o právnej pomoci pred justičnými orgánmi a úprave niektorých vzťahov v občianskych a trestných veciach (oznámenie č. 193/1993 Z. z.; ďalej len „dvojstranná zmluva“), najmä možnosť danú povinnej riadne sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní. Poukázal na obsah rozhodcovského spisu, z ktorého jasne

nevyplývalo doručenie žaloby povinnej, iba doručenie jej rozhodcovského nálezu. Zo spisu taktiež nebolo zrejmé skúmanie podmienok pre poskytnutie Quick pôžičky, uvedených pod bodom č. 3. Exekúciu považoval teda za neprípustnú, lebo je tu iný dôvod, pre ktorý ju nemožno vykonať; v nadväznosti na to exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Toto uznesenie napadol v celom rozsahu odvolaním oprávnený.

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 28. novembra 2011 sp. zn. 13 CoE 395/2011 v prvom výroku odmietol odvolanie oprávneného proti výroku uznesenia prvostupňového súdu, ktorým bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú, a druhým výrokom potvrdil výrok uznesenia súdu prvého stupňa o zastavení exekúcie. Odmietnutie odvolania proti prvému výroku odôvodnil procesnou neprípustnosťou odvolania proti nemu (§ 218 ods. 1 písm. c/ a § 202 ods. 2 O.s.p.). Druhý, potvrdzujúci výrok uznesenia, odôvodnil tým, že § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku ukladá súdu povinnosť zastaviť exekúciu, ktorá bola súdom vyhlásená za neprípustnú. Keďže exekúcia bola exekučným súdom právoplatne vyhlásená za neprípustnú, jej zastavenie bolo správne.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, v ktorom namietal nesprávne právne posúdenie veci exekučným súdom, keďže mal za to, že podmienky čl. 22 a 23 dvojstrannej zmluvy splnené boli. Uviedol, že exekučný titul (rozhodcovský nález z 29. decembra 2007) spĺňa všetky potrebné náležitosti a nie je tak dôvod pre odopretie výkonu tohto rozhodnutia. Nakoľko sa odvolací súd v rozhodnutí nezaoberal jeho argumentmi uvádzanými v odvolaní, považoval ho ako celok za nesprávne. Žiadal preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť.

Povinná sa k dovolaniu nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané proti právoplatnému uzneseniu odvolacieho súdu oprávnenou osobou, riadne zastúpenou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), v zákonnej lehote (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či jej opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

V zmysle § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p. dovolací súd na vady konania podľa § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. prihliada vždy, teda aj vtedy, ak neboli v dovolaní uplatnené vôbec alebo boli vytknuté z iného dôvodu.

Dovolací súd dospel k záveru, že konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu trpí vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O.s.p. Pod odňatím možnosti pred súdom konať treba rozumieť taký vadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím môže byť aj uznesenie o odmietnutí odvolania z dôvodu jeho neprípustnosti podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., keď záver súdu o tejto otázke nebol správny, pretože odvolanie prípustné bolo.

Z obsahu spisu vyplýva, že exekučný súd prvým výrokom svojho uznesenia vyhlásil exekúciu za neprípustnú, lebo je tu iný dôvod, pre ktorý ju nemožno vykonať. Nevyhnutným dôsledkom vyhlásenia exekúcie za neprípustnú bolo v zmysle § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku zastavenie exekúcie druhým výrokom rozhodnutia. Odvolací súd odvolanie oprávneného proti výroku prvostupňového uznesenia o vyhlásení exekúcie za neprípustnú odmietol s odôvodnením jeho neprípustnosti podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s 202 ods. 2 O.s.p. Mal za to, že nejde v tomto výroku o také uznesenie v exekučnom konaní, voči ktorému Exekučný poriadok odvolanie výslovne pripúšťa. Tým považoval prvostupňový výrok o neprípustnosti exekúcie za právoplatný (bez možnosti zaoberať sa jeho vecnou správnosťou) a v dôsledku toho potom potvrdil výrok o zastavení exekúcie, ktorá už bola právoplatne vyhlásená za neprípustnú.

Podľa § 58 ods. 4 Exekučného poriadku je proti rozhodnutiu o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku odvolanie prípustné. Pokiaľ predpokladom zastavenia exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku je rozhodnutie súdu o vyhlásení exekúcie za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno

vykonať (teda pokiaľ táto právna úprava vyžaduje aj rozhodnutie o neprípustnosti exekúcie a aj o jej zastavení), potom pod rozhodnutím o zastavení exekúcie podľa uvedeného ustanovenia treba rozumieť nielen výrok o samotnom zastavení exekúcie, ale aj výrok o jej neprípustnosti, a to aj v prípade, ak by exekučný súd najprv samostatne rozhodol o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a až následne o jej zastavení. Ustanovenie § 58 ods. 4 Exekučného poriadku treba potom interpretovať tak, že odvolanie je prípustné proti celému uzneseniu obsahujúcemu tieto výroky, prípadne aj len proti uzneseniu, ktorým bolo samostatne rozhodnuté o vyhlásení exekúcie za neprípustnú. V takomto prípade sa odvolanie proti výroku o zastavení exekúcie javí ako nadbytočné, pretože zastavenie exekúcie je logickým dôsledkom jej vyhlásenia za neprípustnú. Táto okolnosť je zároveň dôvodom neudržateľnosti výkladu, podľa ktorého je odvolanie prípustné len proti výroku o zastavení exekúcie. Ak totiž zastavenie exekúcie je dôsledkom jej vyhlásenia za neprípustnú, potom prípustnosť odvolania len proti výroku o jej zastavení by nemala zmysel, ako je to napokon zrejmé aj z rozhodnutia odvolacieho súdu v preskúmvanej veci (odvolací súd odvolacie námietky neriešil).

Keďže odvolací súd, vychádzajúc z nesprávneho právneho názoru o neprípustnosti odvolania proti výroku uznesenia exekučného súdu o vyhlásení exekúcie za neprípustnú, sa nezaoberal obsahom odvolania oprávneného, a teda otázkou vecnej správnosti tohto výroku z hľadiska existencie či neexistencie iného dôvodu, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať, odňal tým oprávnenému možnosť konať pred súdom.

Výskyt niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. je zo zákona nielen dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu, vydanému v konaní touto vadou postihnutom, ale zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v takom konaní nemôže byť považované za správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. apríla 2012

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová